

Sygn. akt VIII U 393/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 4 czerwca 2014 r. w Gliwicach

sprawy G. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o umorzenie należności z tytułu składek

na skutek odwołania G. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 24 lutego 2014 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Janina Kościelniak

Sygn. akt VIII U 393/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.02.2014r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., na podstawie art. 1 ust. 8 ustawy z dnia 9 listopada 2012r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność, w pkt I decyzji określił ubezpieczonemu G. P. wysokość składek na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy za okres od 05/2006r. do 02/2009r., według stanu na dzień 27.12.2013r., które będą podlegały należności z tytułu składek. W pkt II decyzji organ rentowy wskazał, że warunkiem umorzenia tych należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu oraz, iż należności z tytułu składek za okres od 01 stycznia 1999r. nieobjęte postępowaniem o umorzenie należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz wydanym na jej podstawie Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Ubezpieczony wniósł odwołanie w zakresie pkt II decyzji opisanej powyżej domagając się jej zmiany w ten sposób, że w pkt II zostanie podana wysokość należności niepodlegających umorzeniu wraz z odsetkami, jakie należy doliczać w

wysokości konkretnie określonej liczbowo. W uzasadnieniu, powołując się na treść art. 89 i następne kc, art. 9 kpa i art. 123 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wskazał, że odwołujący ma prawo do żądania określenia warunku w sposób nie budzący wątpliwości i zrozumiały dla strony, czego zaskarżona decyzja nie czyni. Nadto wskazał, że organ rentowy ma obowiązek wyczerpującego i należytego poinformowania strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, jakie są przedmiotem postępowania administracyjnego.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy podniósł, że ustawodawca, poprzez art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, nałożył na ubezpieczonego jako płatnika składek obowiązek obliczania wysokości należnych składek.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony G. P. w dniu 27.12.2013r. złożył w organie rentowym wnioski o umorzenie całości zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne oraz składek na Fundusz Pracy na podstawie przepisów ustawy z dnia 09.11.2012r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (tzw. ustawa abolicyjna).

W rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję. W pkt I organ rentowy ustalił, że według stanu na dzień 27.12.2013r. umorzeniu będą podlegały należności za okres od 05/2006r. do 02/2009r. z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w łącznej kwocie 29.629,90zł oraz Fundusz Pracy w łącznej kwocie 2.428,75zł. W pkt II decyzji organ rentowy wskazał, że warunkiem umorzenia tych należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu oraz, iż należności z tytułu składek za okres od 01 stycznia 1999r. nieobjęte postępowaniem o umorzenie należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz wydanym na jej podstawie Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od tej decyzji złożył ubezpieczony, zakwestionował ją w zakresie pkt II, stojąc na stanowisku, że organ rentowy winien liczbowo w tejże decyzji określić należności niepodlegające umorzeniu.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego i dane z nich wynikające uznał za wystarczające do rozstrzygnięcia sprawy.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.1 ust.1 ustawy z dnia 09.11.2012r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012r., poz.1551) osobie, która w okresie od dnia 01.01.1999r. do dnia 28.02.2009r. podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności, to jest na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych, działalności twórczej lub artystycznej bądź działalności w zakresie wolnego zawodu albo jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub wspólnik spółki jawnej, komandytowej albo partnerskiej, umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za powyższy okres.

Stosownie do art.1 ust.6 ww. ustawy umorzenie należności o jakich mowa powyżej skutkuje umorzeniem składek na ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy za ten sam okres.

Ubezpieczony nie kwestionował zaskarżonej decyzji w zakresie wysokości ustalonych kwot należności na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy, jak również okresu za który nieopłacone składki będą podlegały umorzeniu.

W niniejszej sprawie spór polegał na ustaleniu, czy organ rentowy miał obowiązek w wydanej decyzji z dnia 24.02.2014r. podać wysokość należności niepodlegających umorzeniu wraz z odsetkami określonej liczbowo.

Zdaniem Sądu treść przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2012r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012r., poz. 1551) jednoznacznie wskazuje, że na organie rentowym taki obowiązek nie spoczywa.

Zgodnie bowiem z uregulowaniem art. 1 ust. 8 powołanej ustawy Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję określającą warunki umorzenia, w której ustala także **kwoty należności, o których mowa w ust. 1 i 6**, z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych.

Natomiast żaden z przepisów powołanej ustawy nie przewiduje określania przez organ rentowy kwot należności nie podlegających umorzeniu.

Ust. 10 art. 1 powołanej ustawy wskazuje, iż warunkiem umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6, jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 13 pkt 1, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 stycznia 1999 r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność lub płatnik składek, o którym mowa w ust. 2, oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Zgodnie z art. 1 ust. 10–12 powołanej ustawy warunkiem umorzenia tych należności jest nieposiadanie, na dzień wydania decyzji o umorzeniu, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 stycznia 1999 r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność lub płatnik składek, o którym mowa w ust. 2, oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Należności, które nie podlegają umorzeniu, należy uregulować - opłacić w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji o umorzeniu należności (art.1 ust.11 ustawy jw.).

Niewątpliwie, zdaniem Sądu obowiązku, którego spełnienia od organu rentowego domaga się ubezpieczony, nie można także wywieść z treści innych przepisów prawa ubezpieczeń społecznych, w szczególności mając na uwadze treść powoływanego już przez organ rentowy przepisu art. 46 ust 1 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym to płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

Sąd podziela także stanowisko organu rentowego, iż ubezpieczony może, oddzielnym wnioskiem, zwrócić się do ZUS o wyliczenie należności niepodlegających umorzeniu na podstawie powołanej ustawy z dnia 09.11.2012r. o umorzeniu należności...

Zajmując takie stanowisko Sąd z mocy art. 477¹⁴§ 1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonego jako bezzasadne.

SSO Janina Kościelniak

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć ubezpieczonemu z pouczeniem o sposobie i terminie wniesienia apelacji.

2. K.. 14 dni od doręczenia.

G. dn. 23.06.2014 r. Sędzia